

Mødeetik i hårbånds-, brille og tørklædecentrifugen

Søren Zacho Rubys 'Mødet' er et vellykket stykke.

Af Kirsten Dahl, Århus Stiftstidende

Det at gestalte et forskelligartet udvalg af personligheder er efterhånden ved at blive et speciale for Søren Zacho Ruby.

Som dramatiker har Ruby sans for at sammensætte et persongalleri af typer som umiskendeligt kunne være 'dig og mig'. For at fange små hverdagsgenkendelige situationer på kornet. For at garnere teksten med små ordspil og kendte talemåder, der også lige tvistes lidt. Og for at skildre situationerne med lige dele humor og dybde.

Måske nok mest det første, - det lette og sjove, i «Mødet», den forestilling hans lille enmandsteater «Det Kommende Teater» netop har haft urpremiere på, på Teater Katapult. For som typer balancerer de skildrede personer på en knivsæg mellem at være rigtig gode karakteristikker og være lidt over i det stereotyp eller klichéfylde.

Men sjovt er det - og vi ler gerne med - og ikke af personerne - i det møde med dagsorden og alle kendte formalia som er hele forestillingens ramme.

Eminent skuespil

Nu også og i lige så høj grad fordi Ruby er en eminent skuespiller. På sin egen rolige facon forvandler han sig på et splitsekund fra en mødedeltager til en anden. Her behøves kun et par hidsigt grønne briller, et græsgrønt tørklæde, og en tilsvarende grøn hårbøjle. Tre ting som alt afhængig af placering på Rubys spilnærværende krop angiver hvem der taler og folder sig ud. I løbet af forestillingens små 50 minutter danser tørklædet rundt om halsen på Ruby. Det sidder kedeligt og 'kone-pænt' med knuden midt for brystet, når det er den formalia-fokuserede, 'grønbrillede' mødeleder Britt, der har ordet. Det snurres rundt og holdes stramt tilbage omkring struben, når IT- Palle, der tilsyneladende er stivstikkertypen nærmest hvisler ord ud gennem sit mere end låste kæbetøj. Det spændes ud i et kryds ned over brystet, når det er Danny med amerikaneraccenten der 'er på'. Det køres op i panden som en skødesløs og flagrende sløjfe, når det er den storpludrende og ultra naive Sabine der fuld af indskydelser og flyvske associationer melder sig på banen. Det afløses af et grønne pandebånd, når mødets referent, den altid positive, forsigtige og lidt 'i et

musehul krybende' Pauline, kommenterer og forsøger at samle beslutningerne op. Osv., osv. Og der er tale om en kostumeskiftkarruselrundfart som hele tiden forlenes med Rubys skift i mimik, gestik, toneleje og modulationer.

Præcist og uden slinger i valsen kører Ruby denne menneskemosaik igennem mødets 6-7 punkter inklusiv det obligatoriske eventuelt samt fastlæggelse af næste mødedato.

Oven i købet nærmest non stop fra en lille snurrende kontorstol anbragt foran den ophængte dagsorden og bag et lille bord, der har karakter af talerstol.

Lyt og lær

Vi skal blive bedre til at mødes - bedre til at lytte til hinanden og bedre til at se og respektere hinanden i al vores forskellighed. Det synes at være Rubys intention med «Mødet». Via de udvalgte typer og via slagets gang i et formelt møde, der hele tiden bliver afbrudt og kørt af sporet (som det også ofte sker i virkelighedens verden) åbner han op for et kik ind i de menneskelige og medmenneskelige kamre. Helt fint.

I det hele taget en fin lille og meget velspillet teatercollage. Men samtidig også en mosaik, hvor jeg kom til at savne lidt flere overraskelsesmomenter og raffinementer. I stil med det pift det giver, når Betinas sortie gestaltes ved at Ruby i en kort bevægelse lader hårbøjlen spadsere i luftgang bagud i rummet. Eller det lille prik til vores forudfattede meninger det giver når Palle tilslut viser sig (måske) ikke bare at være en tør fætter....

'Mødet' af og med Søren Zacho Ruby. Urpremiere på Katapult.